

DUCEȚI-VĂ ÎN TOATĂ LUMEA ȘI PROPOVĂDUIȚI EVANGHELIA!

SPERANȚA

Julie 2025, Anul 11, Nr. 135

„Unde ești,
omule?”

Cum am fugit
din România
comunistă

FRĂȚILOR,
CE SĂ FACEM?

Marius Ianc

Cu Dumnezeu, cu oamenii lui Dumnezeu, pentru oameni!

ECHIPA EDITORIALĂ:

Constantin Oprănescu. Telefon: 0423659724

Adrian Buzgău Telefon: 0433766376

Ioan Ciobotă (Radio Vocea Evangheliei Timișoara)

Aneta Oprănescu. Telefon: 0402923268

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Victoria, Australia

Telefon: 0423 659 724, E-mail: sperantaaus@gmail.com

PENTRU DETALII, CORESPONDENTII:

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376

Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608

Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225

Alexandra Bahnean, Biserica Tabor 0433587727

Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393

Maria Bughiu, Biserica Baptistă Perth 0434746603

Costul unui abonament pe 1 an: \$50.00. CONT: Romanian Speranta Association Inc., National Australia Bank, BSB - 083214, CONT Nr. - 879530941

Pâinea noastră cea de toate zilele

Pentru o singură pâine de 1Kg. Dumnezeu ne dă:

- 1 kg. de grâu
- Apă gratis - aproximativ 650 litrii de apă
- Câteva luni de soare, gratis. Luni de zile soarele dă căldură și strălucește peste lanul de grâu.
- 5m² este suprafața de care este nevoie pentru 1 Kg. de grâu.
- Substanțe minerale esențiale
- Combustibil pentru tractoare, camioane, combină
- Electricitate pentru moara care macină grâu
- Cuptor pentru coacerea pâinii.

Lucrurile sunt mult mai complexe decât ne putem imagina, și, cu toate acestea, luăm pâinea la un preț acceptabil și, cea mai mare parte dintre noi putem să ne cumpărăm pâinea cea de toate zilele destul de lejer, dar nu este gratis.

Dumnezeu ne oferă din Cer această pâine. Doamne, pâinea noastră cea de toate zilele, dă ne-o nouă astăzi... Îți mulțumim lui Dumnezeu că pentru pâinea aceasta pune la dispoziție atâtea resurse în mod gratuit.

Am stat vreodată să ne gândim că pentru această pâine, care costă câțiva bănuți nu plătim cei 650 litri de apă, nu plătim soarele care încălzește și care dă lumină pentru fotosinteză și pentru creșterea grâului și toate mineralele necesare creșterii unui spic de grâu.

Doamne, Îți mulțumesc. Vreau să iau cu recunoștință pâinea cea de azi. Nu știu dacă ziua de mâine va mai fi a mea, vreau să trăiesc fiecare zi în dependență de Tine.

Mai mult decât orice, Dumnezeu ne-a dat Pâinea vieții, pe Domnul Isus Cristos, pentru ca să avem viața veșnică. Amin!

Ascultați pe Google:
„Biblia audio lectura Ioan Ciobota”.

FIRST ROMANIAN BAPTIST CHURCH IN AUSTRALIA - BAPTISM ON FEBRUARY 25

Testimony (received recently)

My name is Thomas Iga and I'm 18 years old. I've been blessed to have been raised in a Christian Family, as well as in this Church. From a young age, I've attended Sunday School. Later on, I started to learn the mandolin and play in the orchestra, and just recently I started singing in the choir, but, in the honest truth, doing all these things and attending Church every Sundays along with my parents, my heart was not taking God seriously. Even though I would hear The Word week in, week out, I just didn't take it seriously. Not that I was a bad kid, it just didn't interest me that much. Saying in my mind that I would have plenty of time to get serious with God, and to surrender my life. Knowingly, my parents were constantly praying for me that I would come to Christ.

As I grew older and matured, I started to have questions in my mind about life and its purpose in this world. I began to read the Bible more and listen to the message of salvation at the Church, what Christ did for me, that is, to die for my sins.

I recall a night late last year, when brother Teofil asked those who wanted to give their lives to Christ to come forward. I knew then that the Lord was pressing on my heart and soul. But I didn't dare to come out upfront. I asked God to give me the courage, strength, to help and guide me to follow and serve Him.

So, this year, after Youth Camp, fratele Teofil told me that there will be a baptism soon and asked if I wanted to come to catechism. I was overjoyed to hear this, so here I am today, desiring to follow the Lord through baptism and live a godly life and be saved. Amen!

RESPINGE RUȘINEA ȘI ACCEPTĂ POCĂINȚA

În 15 Iunie, la serviciul de seară, tânărul Alex Mocanu, de la Biserica Harul, a adus un mesaj la Prima Biserică Baptistă Română. S-a adresat mai mult tinerilor, în limba engleză, dar a fost un cuvânt de cercetare pentru întreaga Adunare. Prezentăm mai jos prima parte a mesajului, în traducere liberă (n.r.)

Alex Mocanu

Te-ai simțit vreodată atât de copleșit de vinovăție după ce ai făcut o greșală pe care ai vrut să o ascunzi de Dumnezeu? Acel sentiment care spune: „*Sunt prea distrus, prea amețit, prea pierdut?*” Vreau să vorbesc despre ceva ce afectează fiecare credincios la un moment dat în călătoria sa spirituală, diferența dintre *rușine* și *pocăință*.

Această diferență nu este doar semantică, este diferența dintre moartea spirituală și creșterea spirituală. Este diferența dintre a fugi de Dumnezeu și a alerga la El.

Obişnuiam să mă amuz de istoria lui Adam și Eva, despre cum au putut fi atât de ignorați crezând că se pot ascunde de Dumnezeu. Dar odată ce am început să înțeleg ce este de fapt rușinea, perspectiva mea s-a schimbat. Dicționarul definește rușinea ca fiind „*un sentiment dureros de umilință sau suferință cauzat de cunoștința unui comportament greșit sau nechibzuit*”.

Dar iată ce este important de înțeles: deși rușinea poate veni după păcat, trebuie să ne amintim că nu este de la

Dumnezeu. Rușinea este în mod fundamental un atac asupra identității tale. Când simți rușine, nu te simți doar prost pentru ceea ce ai făcut, ci te simți prost pentru cine ești. Multă vreme am simțit că merit rușinea ca o formă de repercusiune pentru ceea ce am făcut și am lăsat-o să mă apese. Dar în 2 Corinteni 7:10, Pavel afirmă: „*Căci întristarea după voia lui Dumnezeu aduce o pocăință care duce la mântuire, fără regret, pe când întristarea după voia lumii aduce moarte*”.

Așadar, pentru a înțelege rușinea, trebuie să ne uităm înapoi la locul unde a apărut prima dată, în Grădina Edenului. În Geneza 3, versetul 7, ce se întâmplă imediat după ce Adam și Eva au păcătuit? Se ascund. Au cusut frunze de smochin. Au fugit de prezența lui Dumnezeu. De ce? Pentru că au fost atât de orbiți de puterea rușinii în acel moment încât atenția lor s-a mutat de la Dumnezeu la ei înșiși. Rușinea ne îndreaptă întotdeauna privirea spre interior, mai degrabă decât spre sus. Este profund legată de mândrie prin faptul că ne uităm excesiv la noi înșine, și nu la Dumnezeu. Ei credeau că se pot ascunde de Dumnezeul Atotputernic, iar apoi mândria lor începe să-i facă să dea vina unul pe celălalt, în versetele 12 și 13. Nu este remarcabil faptul că atât cel mai mare păcat al nostru (mândria), cât și cea mai dureroasă experiență emoțională (rușinea) provin din aceeași sursă de obsesie față de sine, mai degrabă decât față de Dumnezeu?

Când înțelegem diferența dintre rușine și pocăință, vedem două răspunsuri foarte diferite la păcatul nostru:

Rușinea spune: „*Dumnezeu vine. Am păcătuit. Trebuie să fug și să mă ascund.*”

Pocăința spune: „*Dumnezeu vine. Am păcătuit. Trebuie să alerg la El.*”

Aceasta este diferența critică. Ambele recunosc faptele rele, dar se mișcă în direcții opuse:

* Rușinea izolează. Pocăința restaurează.

Scriptura ne spune că Satana umblă ca un leu care răcnește, căutând pe cine să înghită. Dar observați că expresia Satana este „*ca*” un leu care răcnește, nu spune „*Satana este un leu care răcnește*”. Așadar, în realitate, Satana este cu adevărat un mincinos cu megafon, încercând să-ți amplifice problemele și rușinea. Tactica lui Satana este clasică: mai întâi te ispitește să păcătuiești, șoptind: „*Ia mărul, ia mărul, ia mărul*”. Apoi, în momentul în care o faci, trece imediat la acuzație: „*De ce ai luat mărul? Uită-te ce ai făcut!*” De aceea, Ioan 10:10 ne spune că vrăjmașul vine să fure, să ucidă și să distrugă. El vrea să-ți fure bucuria, să-ți ucidă speranța și să-ți distrugă identitatea prin rușine.

Spre deosebire de rușine, pocăința poartă speranță. Când Duhul Sfânt ne cercetează, El nu ne condamnă, ci El ne călăuzește înapoi pe calea vieții. Pocăința vine cu o îndrumare către restaurare.

(Va urma)

Lucrările Duhului Sfânt

Păstor Cornel Ghiță, Biserica Baptistă Maranata, Melbourne

În mai multe pasaje din Noul Testament Cuvântul ne învață despre Duhul Sfânt, despre lucrarea Duhului Sfânt: Faptele Apostolilor, capitolul 2 și 3, Evanghelia după Ioan, capitolele 14 și 16. Din aceste texte reies câteva semne distincte ale lucrării Duhului Sfânt. De asemenea în 1 Ioan, capitolul 4, observăm câteva caracteristici distincte ale lucrării Duhului Sfânt.

1. LUCRAREA DE A-L PROSLĂVI PE ISUS CRISTOS.

„Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: Orice duh care mărturisește că Isus Cristos a venit în trup este de la Dumnezeu; și orice duh care nu mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu, ci este duhul antihristului, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum.” (1 Ioan 4:2,3)

Aceasta este mărturisirea Duhului Sfânt: că Isus Cristos a venit în trup, îl glorifică pe Isus, îl proslăvește pe El. La vremea aceea mulți negau că Isus S-a născut în lumea aceasta și că a fost om adevărat. Alții spuneau că El nu a murit, ci altcineva a murit în locul Lui. Ioan mărturisește că Isus a venit în lume cu un trup asemenea nouă, a trăit o viață perfectă, S-a dus la cruce, a murit pentru păcatele noastre și a înviat în trup. Dar, în general, atunci când Duhul lui Dumnezeu este la lucru în viața unui om, acest om este luminat și vede motive pentru care să-L adore, să-L laude, să-L glorifice pe Dumnezeu. Acesta este un test al slujirii noastre. Fiecare este chemat la o slujbă, potrivit cu darurile pe care le are. Când slujirea este sub călăuzirea și în puterea Duhului Sfânt, atunci oamenii sunt impresionați de frumusețea și de măreția lui Dumnezeu. Dacă tu crezi că Isus Cristos este Dumnezeu, că doar prin sângele Lui avem iertarea păcatelor, aceasta înseamnă că deja Duhul Sfânt este la lucru în ființa ta. Numai prin lumina pe care o primim de la Duhul Domnului putem să vedem, să înțelegem și să credem acest adevăr.

Mereu vedem în Sfânta Scriptură relația din Trinitate. Cristos proslăvește pe Tatăl – „Mâncarea Mea este să fac voia Celui care M-a trimis”, spune Domnul Isus. Duhul Sfânt nu spune nimic despre Sine. Când El se manifestă mai puternic în viața unui om, omul acela îl slăvește pe Cristos. Atunci când un creștin îl glorifică pe Domnul Isus poți să știi că el este plin de Duhul Sfânt. El se orientează spre ceilalți din jur, îl laudă pe Dumnezeu, trăiește pentru alții, face bine altor oameni. Aceasta este o armonie divină.

2. DUHUL SFÂNT DISTRUGE LUCRĂRILE DIAVOLULUI.

„Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu și i-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi este mai mare decât cel

ce este în lume. Ei sunt din lume; de aceea vorbesc ca din lume și lumea îi ascultă.”

Noi suntem biruitori pentru că Cel care este în noi este Atotputernicul Dumnezeu. El a distrus lucrările diavolului. Dar care sunt aceste lucrări?

„El, de la început, a fost ucigaș și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.” (Ioan 8:44b)

- Diavolul este un ucigaș, el caută să distrugă viața în toate formele ei, atât viața fizică, dar mai ales cea spirituală. Când un om urăște, el nu face altceva decât să-l lase pe diavol să-l folosească. Biblia spune că oricine urăște este un ucigaș.

- Este un mincinos. De câte ori spunem o minciună în diferite forme, chiar și exagerarea unor lucruri, suntem folosiți de diavolul. Sigur, lumea face toate lucrările diavolului, dar când un creștin, un om născut din Dumnezeu, care a fost eliberat de robia celui rău, alege să trăiască condus de firea păcătoasă, și spune o minciună sau face un păcat, practic este folosit de cel rău.

- Este un trădător. „A intrat în Iuda!” Iuda, care era un ucenic al Domnului Isus, a ajuns să-L vândă pe Mântuitorul pentru 30 de arginți. Lucrările celui rău sunt păcatele, orice fel de păcat. „Cine păcătuiește este de la diavolul, căci diavolul păcătuiește de la început. Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului.” (1 Ioan 3:8)

Ce este păcatul? „Oricine face păcat, face și fărădelege, și păcatul este fărădelege.” (1 Ioan 3:4) Fărădelege înseamnă să ignori Legea lui Dumnezeu, înseamnă rebeliune împotriva lui Dumnezeu. Satan lucrează să cultive mândria în inima noastră, care pune dorințele noastre deasupra Legii lui Dumnezeu. Firea noastră, cu care ne-am născut, este prietenă la cataramă cu cel rău. De aceea firea, în esența ei rea și păcătoasă, trebuie să fie răstignită. Ea nu se îmbunătățește. Nădejdea noastră este că în ziua când va veni Domnul nostru trupul acesta muritor va fi înghițit de trupul glorificat, un trup asemenea cu al Domnului Isus, pe care l-a avut după înviere.

„Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.” (1 Ioan 2:15,16) Prin „lume” Apostolul se referă la spiritul păcătos al lumii, la valorile pe care lumea le promovează și care sunt opuse valorilor lui Dumnezeu. Vedem aceste lucruri în jurul nostru. Cu cât o societate se îndepărtează mai mult de Dumnezeu, cu atât se îndepărtează de valorile fundamentale arătate în Scripturi. Nu contează că sunt multe Biserici, că sunt mulți creștini, sănătatea spirituală a unei societăți o putem vedea după valorile pe care societatea respectivă le are. Ceea ce stă la baza societății este familia. Nu putem să avem Biserici sănătoase, nu putem să avem o societate sănătoasă până când nu avem familii sănătoase. Familia este gândită și instituită de Dumnezeu. Este creația lui Dumnezeu – un bărbat și o femeie, pentru toată viața. Diavolul este așa de șiret și el știe unde să lovească – în această celulă. Este așa de trist că aproape nu mai este diferență între procentul de divorțuri în Bisericile Evanghelice și societatea în care trăim. Oare de ce este așa? Ar trebui să ne gândim, să ne pocăim și să ne rugăm în privința aceasta. Duhul Sfânt, care este în noi, luptă să distrugă lucrările diavolului și ne ajută să umblăm după valorile lui Dumnezeu.

3. DUHUL SFÂNT NE AJUTĂ SĂ ÎNȚELEM SCRIPTURILE.

„Noi însă suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii.” (1 Ioan 4:6) Cine cunoaște pe Dumnezeu ascultă cuvintele noastre, ascultă cuvintele Scripturii, putem generaliza, și aceasta este lucrarea Duhului Sfânt. Oricând cineva strecoară o erezie, imediat Duhul Sfânt este Acela care ne luminează și în această privință. Această lucrare extraordinară se poate vedea de-a lungul istoriei. Împotriva tuturor ereziilor și a tot felul de probleme ivite, de 2000 de ani Biserica a crescut, fiind ancorată în adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Sigur că nu

suntem perfecți, nu sunt Biserici perfecte, și asta pentru că încă suntem pe pământ. Dar aici este măreția lui Dumnezeu – prin oameni și cu oameni limitați și păcătoși, ca și noi, își face lucrarea Lui. Cel care ne face să avem respect față de Biblie și să înțelegem Cuvântul este Duhul lui Dumnezeu. Duhul Sfânt îl face pe om să discearnă adevărul.

4. DUHUL LUI DUMNEZEU NE FACE CAPABILI SĂ-L IUBIM PE DUMNEZEU ȘI PE OAMENI.

„Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.” (1 Ioan 4:8) Dacă nu ar fi Duhul Sfânt, nimeni nu L-ar iubi pe Dumnezeu cu o dragoste jertfitoare, dezinteresată. Nu putem să-L vedem pe Dumnezeu cu ochii fizici, nu-L putem atinge. Putem ajunge la El prin Cuvânt și prin lucrarea Duhului Sfânt, care ne luminează ochii și care ne-a înviat spiritual. Credința și convingerea aceasta este așa de mare încât un creștin este gata să moară, dar nu renunță la Cristos. El, prin Duhul Sfânt, îl vede pe Dumnezeu, vede dragostea lui Dumnezeu, care i-a topit inima și el răspunde cu dragoste la iubirea lui Dumnezeu.

Dacă ne gândim la coborârea Duhului Sfânt și la lucrarea Lui în noi, în Biserică și în lume, să ne punem fiecare întrebarea: Cât de mult îl iubesc eu pe Dumnezeu? Mulți dintre noi suntem întorși la Domnul de zeci de ani. Încearcă să te evaluezi: modul în care îl iubești pe Domnul acum este mai intens, mai fierbinte decât la început? Pericolul pe care îl vedem la Biserica din Efes, o Biserică sănătoasă doctrinar, dar care a ajuns să părăsească dragostea dintâi, este o atenționare pentru noi. Pentru că este posibil să predicăm Cuvântul, să-i învățăm pe alții, să fim nelipsiți din Casa Domnului, și totuși inima noastră să fie tot mai rece față de Domnul. Duhul lui Dumnezeu ne ajută în mod proaspăt să vedem frumusețea dragostei lui Dumnezeu.

Domnul să ne binecuvânteze și lucrările Duhului Sfânt să fie evidente în fiecare dintre noi și în Biserica Domnului.

„Într-adevăr, lucrarea Duhului Sfânt este vastă, și trebuie să vorbim cu atenție și cu respect despre El, pentru că este reprezentantul lui Cristos pe pământ, preluând lucrarea Sa, până la a doua Lui venire pe norii cerului, ca să aducă eliberarea copiilor Săi de sub robia păcatului”.

Flavius Laurian Duverna

„NUMAI ÎN PREZENȚA LUI DUMNEZEU SE ÎNNOIEȘTE MINTEA, SUFLETUL, VIAȚA ȘI ÎNTELECTUL”.

Alexandrina Tulics

Unde ești, omule?

Cum am fugit din România Comunistă - Partea a doua

Continuăm interviul cu familia Rețe, interviu realizat de Dr. Gabi Izsak, coordonatorul emisiunii „UNDE EȘTI, OMULE?”, și păstor executiv al Bisericii Penticostale Philadelphia, Melbourne. După o lungă călătorie plină de peripeții, de-a lungul Iugoslaviei, cu ajutorul lui Dumnezeu, fratele Simi Rețe, împreună cu un grup de fugari, au ajuns în Italia.

Păstor Gabi Izsak: Frate Simi, vă rog să continuați amintirile despre această călătorie plină de neprevăzut și totodată prinsă în planul lui Dumnezeu.

Fratele Simi Rețe: Cu ajutorul unor frați din Belgrad am ajuns până la frontiera cu Italia. Ne-au dus cu două mașini, eram șase. Ne-au lăsat lângă drum și noi am fugit în pădure. Era noapte. A trimis Dumnezeu o vreme că nici cățelul nu l-ai lăsa afară, numai noi, niște amărâți... Am putut observa luminile de la frontieră și la o distanță oarecare era Italia. Acolo era o construcție bine luminată. Am ocolit această construcție și am venit în spatele ei. Era garnizoana italiană. Noi am ieșit în șosea și din urmă a apărut un microbuz. A oprit și ne-au luat, vorbeau italiană și ne-am liniștit. Ne-au dus la garnizoana lor. Acolo ne-a întâmpinat un ofițer, un om extraordinar, un om bun. Ne-a întrebat dacă avem arme și după un timp m-a întrebat: „Câți copii ai?” I-am răspuns: „Patru”. „Și eu am patru copii”, a spus el. Am pus hainele să se usuce, iar ei ne-au făcut un ceai. S-au purtat frumos cu noi. Apoi ne-au dus cu acel microbuz undeva care mi s-a părut ca la securitate. Aici ne-au pus întrebări mai multe într-un mod mai amănunțit. Apoi am primit bilete de tren până în Latina Camp, la 60 Km de Roma. Când am ajuns în gară am văzut un lucru care m-a uimit: era afișat programul unei Biserici – minune mare, așa ceva n-am visat să văd vreodată.

LATINA CAMP

Și până la urmă am ajuns, toți șase, în Latina Camp. Am fost cazați, am primit unele lucruri de care aveam nevoie, apoi a trebuit să dăm declarație despre statutul nostru. În acest Camp era și o mică Bisericuță într-o

cameră anume. Un păstor trimis din Londra venea și slujea Duminică, în engleză. Era împreună cu soția lui. Era un timp minunat, noi cântam în românește, el predica în engleză, dar era un har de la Dumnezeu peste noi. Eram mai mulți care veneam acolo, ne rugam unul pentru altul, actele mergeau cam încet.

Păstor Gabi Izsak: Erau și alții din alte țări?

Fratele Simi: Da, erau în Camp tot felul de oameni, diferite nații de oameni. Erau, de exemplu, albanezii. Țăsta era un popor sălbatic, fără frică de Dumnezeu, fără respect de oameni. Au trecut prin mari greutăți până au scăpat din țara lor. Mulți au fost împușcați de soldații albanezi. Și când au ajuns în Latina erau foarte periculoși. Dar și aici am văzut mâna lui Dumnezeu. Am cunoscut un italian care avea vie. El a plecat în America și m-a angajat pe mine să lucrez via. A fost o mare binecuvântare. Timpul trecea mai ușor, primeam bani și am putut să trimit primul pachet în România. Multe am pus în pachetul acela, dar am pus și 20 de ciocolate pentru copii. A durat șapte luni timpul cât am stat în Italia.

Păstor Gabi Izsak: Și de aici a urmat drumul spre Australia.

Fratele Simi: Am cerut să merg în Australia, și aici este iar un lucru frumos. Cu mult timp mai înainte a ajuns la noi, în Cluj, venit din Australia, păstorul Drăghici, care a venit la noi [acasă](#). [De la el a plecat prima idee](#).

Păstor Gabi Izsak: Trebuie menționat că păstorul Drăghici a fost primul păstor penticostal din Melbourne. În casa lui s-a deschis prima Biserică, iar sora Viorica Drăghici este încă membră a Bisericii noastre. Fratele a plecat la Domnul în anul 2017. Am făcut această remarcă pentru că este bine să păstrăm această memorie frumoasă.

Fratele Simi: Alt motiv a fost o carte mică, scrisă de un student, unde am citit despre frumusețile din natură ale Australiei. Așa am luat drumul spre Australia, după șapte luni petrecute în Camp.

Păstor Gabi Izsak: Anicuța, cum a fost în perioada aceasta?

Sora Ana: Am putut ține legătura. Sami suna, erau telefoanele acelea cu cabină unde știai că ești ascultat de către Securitate. Dar noi vorbeam despre familie, nu aveam noi secrete de stat. A fost greu în ceea ce mă privește. Am lucrat în comerț și frica mea era ca atunci când trebuia să avem un inventar să nu cumva să mă scoată cu minus. Eu aveam soțul plecat, aveam patru copii și îmi era frică să nu se întâmple ceva și să nu pot pleca. Mi-au adus rudeniile de la munte un sac cu cartofi, mama îmi aducea smântână și ouă și asta mâncau copiii mei în fiecare seară. A fost greu, dar am avut o speranță că vom fi împreună; și Dumnezeu a fost de partea noastră. Mai mulți au venit să mă întrebe de Simi, dar cea mai frumoasă întâlnire a fost cu un șef al lui Simi care a venit la magazin și mi-a spus: „Să-i spui soțului tău că eu trebuie să aprind lampa în fiecare seară pentru ca să-și poată face copiii temele”. Cu ceva timp în urmă Simi i-a lăsat acestui om o Biblie, undeva, în dulapul lui.

Păstor Gabi Izsak: Cu aceste cuvinte omul acesta a spus: „Bine a făcut că s-a dus...” Era greu în România în acea vreme. Nu știai cu cine stai de vorbă sau cine te ascultă, se spunea că și pereții au urechi. Simi, ce s-a întâmplat după cele șapte luni de Camp?

Fratele Simi: După două sau trei luni de Camp eram așa de mulți că o parte din noi am fost detașați la Roma.

M-am bucurat să văd Roma și aici am avut o perioadă mai lejeră. Aici am găsit o Biserică Evanghelică. Chiar dacă nu înțelegeam prea mult, ne simțeam bine, era Casa lui Dumnezeu. Am mers apoi la Ambasada Australiei pentru interviu și biletele de avion. Între timp am primit la Camp o scrisoare de la Gigi Groza, ginerele păstorului Drăghici. Asta m-a ajutat pentru că am putut să dovedesc la Ambasadă faptul că avem în Australia o comunitate, o Biserică, nu suntem ai nimănui, în deșert.

AUSTRALIA

În 5 Decembrie 1985, în urmă cu 40 de ani, Fratele Drăghici ne-a întâmpinat la aeroport în Melbourne, împreună cu Cornel Mocanu, Silvan și încă alți câțiva. Am găsit o comunitate de români, o Biserică mică, pe Heatherton Road, și asta a fost un mare har, o mare binecuvântare. După câteva săptămâni am găsit de lucru și asta a fost bine că trebuia să-mi vină soția cu cei patru copii și aveam nevoie de toate, un scaun, o masă, un pat, o lumină... Au trecut 11 luni până au venit.

Păstor Gabi Izsak: Este o istorie întreagă ceea ce a-ți mărturisit. Am avut și alți invitați care au trecut prin aceste experiențe unice. În aceste experiențe de trecere a frontierei se vede mâna Domnului, care este acolo unde avem nevoie, se vede protecția Lui și binecuvântarea Lui. „Fiindcă Mă iubește, zice Domnul, îl voi ocroti.” Experiențele acestea este bine să rămână ca o lucrare pe care Dumnezeu a făcut-o în viața voastră. Iată că sunteți aici de 40 de ani. Simi, n-ai regretat niciodată că ai plecat din România?

Fratele Simi: Nu chiar... În prima perioadă mă gândeam că puteam să ajung la închisoarea Popa Șapcă. Apoi au venit copiii, au început școala, am fost ocupați tot timpul. Am reușit într-un timp, aș spune destul de scurt, să ne realizăm material.

Grupul nostru s-a mărit și de acum aveam nevoie de o Biserică.

Într-o vizită în România o rudenie m-a întrebat: „Simi, dacă ar fi să mai faci odată ceea ce ai făcut, ai mai face-o?” Am răspuns: „NU! Chiar dacă nu aș avea ce mânca, nu aș mai face-o din nou”. Am trecut prin prea multe, a fost un pic prea greu... Nu a fost ușor să stau departe de copii și de soție pentru atâta timp. Am purtat imaginea lor în mintea mea până i-am revăzut.

CARTEA „EMIGRANȚI ÎN AUSTRALIA” de SIMI RETE

Păstor Gabi Izsak: Anicuța, spune și câte ceva despre carte pe care ați scris-o.

Sora Ana: Cartea a fost o descărcare sufletească. Este viața lui Simi de la plecare și până am ajuns în Australia. Am scris-o împreună, numai pentru noi și cei ce vor veni după noi. Aș putea să dau un îndemn celor care ne ascultă: scrieți-vă amintirile, puneți-le într-o carte, pentru copiii și nepoții voștri. Nu trebuie să o publicați neapărat, dar dacă cineva din generațiile viitoare vor vrea să știe unde li-s rădăcinile, să poată să le afle.

Păstor Gabi Izsak: Dragii mei, dacă aveți un cuvânt de încurajare pentru cineva care poate trece printr-un moment greu și care poate fi încurajat de cuvintele voastre, vă rog să ne spuneți.

Fratele Simi: Psalmistul zice: „Binecuvântează, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui!” Dar noi uităm, Domnul să ne ierte. Motto-ul nostru era: „Cu Dumnezeu vom face mari isprăvi”. Acesta este adevărul pe care să nu-l uităm niciodată. Amin!

Păstor Gabi Izsak: Eu vă mulțumesc pentru timpul acordat. Aceste experiențe deosebite este bine să fie auzite, cunoscute și de alții pentru ca întotdeauna să ne amintim de promisiunile Domnului: „V-am purtat și tot vreau să vă mai port, să vă sprijin și să vă mântuiesc”. Îi mulțumim Domnului pentru brațul Lui sigur și atotputernic cu care ne poartă. Amin!

„Ce este adevărul?”

Aceasta este întrebarea l-a care Pilat n-a primit niciun răspuns.

Într-o lume în care s-a cam pierdut noțiunea de adevăr, într-o societate în care totul este relativ, avem nevoie de absolut. Într-un sistem educațional cu un adevăr relativ trebuie arătat un adevăr absolut. Noi, creștinii, pretindem că deținem adevărul absolut.

Adevărul nu e negociabil. Fie el dur și tăios, rămâne tot adevăr. Indiferent dacă ne convine sau nu. Și nu-l putem împărți: să luăm partea care ne place. Ori îl luăm ca întreg, ori nu. Nu merge cu jumătăți de măsuri.

Adevărul costă. Adevărul e dureros. Provoacă insomnii. De aceea o grămadă de oameni trăiesc în minciună, că-i mai comod. Nu-i costă nimic. De aceea mulți s-au obișnuit cu păcatul pentru că ieșirea din tipare doare totdeauna... și costă. De aceea mulți resping adevărul, pentru că produce insomnie. Ce să zic, atunci când adevărul iese la iveală, produce schimbări... schimbări majore. Schimbă idei, mentalități, oameni, popoare, țări... schimbă totul.

Dostoievski spunea: „Dacă cineva mi-ar dovedi că Isus Cristos se află în afara adevărului, aș prefera să rămân cu Cristos, decât cu adevărul”.

Creștinismul nu este un set de reguli, ci este Isus - care se proclamă Adevăr.

Adevărul este Legea lui Dumnezeu (Psalmul 119:142), poruncile Lui (Psalmul 119:151).

Adevărul este Cuvântul lui Dumnezeu (Ioan 17:17).

Adevărul ne face slobozi „Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi”. (Ioan 8:32)

Adevărul este Isus Cristos: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine”. (Ioan 14:16)

Adevărul este libertate, viață, lepădarea sinelui.

Adevărul este cel care ne va judeca. Este cel în fața căruia vom sta fiecare dintre noi, fie că vrem sau nu.

În fața Lui vom da socoteală pentru orice faptă, vorbă, gând, atitudine, fie ele rele sau bune. În acea zi toate vor ieși la iveală. Secretele umanității se vor da pe față, și multe surprize vor fi...

Darul cel mai de preț / Resurse Creștine

Aripi de înger ascunse!

Un creștin eliberat din închisoare, unde suferise pentru credință, a scris într-o scrisoare:

Înfățișarea mea exterioară nu este atrăgătoare. În lagărul de muncă obligatorie eu am lucrat în subteran. Am avut acolo un accident care m-a lăsat cu o cocoașă. Odată, un copil s-a uitat la mine și apoi m-a întrebat:

„Unchiule, ce ai în spate?” Eram sigur că va urma o ironie, totuși am răspuns:

„O cocoașă...”

„Nu”, a răspuns copilul, „Dumnezeu este dragoste și El nu dă nimănui infirmități. În spate tu nu ai o cocoașă, ci o cutie, în care sunt ascunse aripi de înger. Într-o zi cutia se va desface și tu îți vei lua zborul către cer, folosindu-te de ele”.

Am început atunci să plâng de bucurie. Chiar și acum, când scriu, plâng.

Fiecare om are câte o... „cocoașă” - vreun handicap fizic, mintal sau spiritual, ceva care îl deosebește de alți oameni. Lucrurile par a fi așa doar când le privim din perspectiva limitată a vieții noastre pământești. Aici „*cunoaștem în parte*” (1 Corinteni 13:12). Din această cauză, viața și suferințele noastre par adesea fără sens.

Dumnezeu a lăsat ca unul să aibă o cocoașă, altul o boală, sau sărăcie, sau închisoare, sau să-i moară cineva foarte apropiat. Dar noi nu trebuie să acceptăm standardele umane, după care toate acestea sunt catastrofe. Le vom aplica standardele aceluia copil umplut de Duhul Sfânt, și vom vedea în necazurile noastre cutii în care sunt ascunse aripi de înger, puse acolo special pentru a ne înălța la cer.

Fragment din: Drumul spre culmi,
de Richard Wurmbrand

Richard și Sabina Wurmbrand

Sărbătoare la Biserica Tabor

În 15 Iunie Biserica Penticostală Tabor s-a bucurat de o sărbătoare specială. Două tinere familii și-au adus copilașii la binecuvântare înaintea Domnului și înaintea Bisericii. Este vorba de Archie și Veshna și copila lor Hadesa, și Timi și Luiza cu gemenii Luca și Abigail.

Păstorul Bisericii Tabor a deschis serviciul cu o prezentare a familiei Archie și Veshna:

„Fratele Archie și sora Veshna sunt o familie venită din India. Au pleca spre Australia împreună cu alții, în două bărci, două vaporaze. Toate neamurile lor au urcat într-o barcă, aproape 100 de suflete. Nu a mai fost loc pentru ei și s-au urcat într-o altă barcă. Doar o singură barcă a ajuns la țărmurile Australiei – a lor. Fratele Archie și sora Veshna au pierdut toate neamurile aflate în cealaltă barcă. Au trecut nouă ani. Nimeni nu știe ce s-a întâmplat, s-a scufundat, a dispărut complet. Au ajuns la Perth și au închiriat o locuință lângă o Biserică română. Vedeau cum se adună oameni, cum veneau dimineața, veneau seara și curiozitatea i-a împins să vadă ce este. Au intrat în această Biserică. Aici au găsit oameni iubitori care, încă de la ușă, i-au primit cu drag și care le-au arătat dragostea lui Dumnezeu. În felul acesta Archie și Veshna L-au cunoscut pe Dumnezeu, iar după câteva luni au luat amândoi botezul în apă. Nu este o minune lucrul acesta?

Ar fi putut să se revolte împotriva lui Dumnezeu în urma pierderii familiei, așa acum atâția oameni fac astăzi atunci când se întâmplă ceva rău în viața lor. Dar ei l-au mulțumit că le-a dat lor viață, mai mult, le-a dat viață veșnică și s-au întors la Dumnezeu cu sinceritate. Ei au venit în Australia cu doi copilași, iar Dumnezeu le-a mai adăugat încă trei. Astăzi ei vor să aducă înaintea Domnului pe al cincilea copilaș, o fetiță, Hadasa.

Înainte de naștere doctorii i-au spus sorei Veșna că acest copil are un virus și se va naște cu mari malformații. I-au indicat că trebuie să-l avorteze. Neamurile rămase în India, când au auzit, i-au spus că asta se întâmplă pentru că s-a pocăit, pentru că s-a întors să creadă în Dumnezeul țării în care a ajuns. Când am auzit acest lucru mi-am dat seama că aici nu este vorba de o boală oarecare, ci de o luptă spirituală care se dă între forțele întinericului și copiii lui Dumnezeu. Am cerut ajutor Bisericii și ne-am unit în rugăciune ca Dumnezeu să lucreze și să-și proslăvească Numele, iar toată lumea să vadă că El este Dumnezeul Cel Adevărat.

Dacă astăzi cauți minuni, le ai în Casa lui Dumnezeu. Sunt aici minuni pe care Dumnezeu le-a făcut și le face cu noi.

„Doamne Dumnezeule, multe sunt minunile și planurile Tale pentru mine: nimeni nu se poate asemăna cu Tine. Aș vrea să le vestesc și să le trâmbițez, dar numărul lor este prea mare ca să le povestesc”. Dumnezeu să fie onorat”.

Timi și Luiza sunt copiii Bisericii. Dumnezeu i-a chemat din tinerețe și i-a ferit de capcanele și cursele diavolului.

Au pus copilașii lor în brațele bunicului, păstorul Mircea Cîmpean și în brațele străbunicului, păstorul Onucu Cîmpean. A fost alături mama Luizei cu lacrimi de fericire pe obraz.

Păstorii și întreaga Biserică au cerut harul și binecuvântarea Domnului peste acești trei copilași de etnii diferite, dar cetățeni ai Cerului. Toată slava să-I fie adusă lui Dumnezeu

FRAȚILOR, CE SA FACEM?

Păstor Marius Ianc România. Predică la Biserica Penticostală din Perth, WA

„După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpuși în inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli:

‘Fraților, ce să facem?’

‘Pocăiți-vă’, le-a zis Petru, ‘și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Cristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.’ (Faptele Apostolilor 2:37,38)

Astăzi avem o sărbătoare deosebită, zi în care ne amintim cuvintele Domnului Isus Cristos:

„Voi veți primi o putere când se va pogori Duhul Sfânt peste voi”.

Cuvântul grecesc folosit aici pentru putere, este *dunamis*. Cu alte cuvinte, dacă vine Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, tu primești o dinamică, ceva care va da la o parte orice fel de piedică. Această putere i-a scos din anonim pe ucenici, care până atunci erau cu ușile încuiate. Ei nu erau oratori, dar îi vedem predicând în piața centrală. Ei au răscolit lumea întreagă, umblând din loc în loc. Această putere a lui Dumnezeu, care a venit să locuiască și în noi, a produs o trezire spirituală. Dumnezeu să ne umple de puterea aceasta, și cu îndrăzneală să spunem celor din generația noastră despre Domnul Isus Cristos, încât oamenii din jurul nostru să se întoarcă la Dumnezeu. Datorită acestei lucrări speciale a început Biserica Domnului, când aproape 3000 de suflete s-au întors la Dumnezeu în acea zi. Dumnezeu poate face lucrul acesta și acum, aici, în Perth.

În acest pasaj biblic este descrisă lucrarea de început a Bisericii. Care sunt secretele unei Biserici

care se aseamănă cu cea de la început? Această Biserică ar putea avea un nume: „Biserica Domnului, care are un viitor”. Și se poate pune întrebarea: Dar sunt oare Biserici care nu au viitor? Răspunsul este: Biserica lui Cristos are viitor! Dar sunt unele Biserici locale care pot să nu aibă un mare viitor. Am văzut acest lucru în decursul celor 30 de ani de slujire.

Oare ce ar trebui să fac eu ca Biserica pe care o slujesc să aibă viitor? Să ne uităm la câteva personaje și să vedem ce au făcut ei.

1. PREDICATORII

Ce făceau ei în Biserica Primară? Aici nu este vorba numai despre păstori. Porunca de a predica Evanghelia și de a merge până la marginea pământului nu a dat-o Dumnezeu doar păstorilor. A dat-o fiecărui ucenic al Domnului Isus Cristos. Ce făceau acești predicatori care au fost umpluți de putere și de îndrăzneală? Au vorbit în așa fel încât cei care-i ascultau puneau o singură întrebare: „Fraților, ce să facem?” Oare mai vorbim noi în felul acesta, încât oamenii să ne pună această întrebare? Sau nimeni nu mai întreabă cum să fie și ei ca noi, să vină și ei la noi? Unde este problema? Ce încearcă oare diavolul să facă pentru ca să ne descurajeze? Răspunsul îl găsim în predica lui Petru: El a avut curajul să vorbească împotriva păcatului, în mijlocul pieței din Ierusalim, într-o zi de sărbătoare, când erau mulțimi de oameni adunate. Datorită puterii, datorită prezenței Duhului Sfânt în viața lui, a avut curajul să spună: „Voi L-ați omorât! Voi L-ați răstignit! Este vina și păcatul vostru; dar Dumnezeu L-a înviat și L-a făcut Domn și Cristos. Noi toți suntem de azi înainte martori ai învierii Lui!” Petru a avut curajul să vorbească împotriva păcatului.

În zilele noastre oamenii nu prea mai au curajul să vorbească despre păcat. Vorbesc numai despre lucruri frumoase. Da, este adevărat că Dumnezeu este bun, este plin de milă, de dragoste, dar nu cumva să uităm că este sfânt și drept, și că, într-o zi, va aduce și judecată pe pământ. Trebuie să le spunem oamenilor că plata păcatului este moartea și astăzi, oriunde ne-am afla. Dacă nu vorbim noi, s-ar putea ca unii să se obișnuiască cu păcatul, fiind chiar în Biserică. Noi vorbim frumos și îi chemăm pe oameni la frumos, dar ei nu de frumos au nevoie. Frumos și lucruri frumoase pot găsi oamenii și în altă parte. Ei au nevoie de mântuire. Ei trebuie să-și recunoască păcatul și să știe că nu există nici măcar un singur om fără păcat, și că plata păcatului este moartea. Indiferent cine sunt și ce ranguri au, dacă nu se întorc la Dumnezeu, dacă nu se pocăiesc vor pieri în iad. Chiar dacă sunt frații noștri, copii, părinți, prieteni, rudeni, dacă nu-L primesc pe Domnul Isus ca Domn și Mântuitor nu vor fi în Cer. Este oare aceasta și lucrarea noastră? Ce făceau predicatorii? Un singur lucru. În așa fel vorbeau de Domnul Isus Cristos încât cei care erau în jurul lor puneau o singură întrebare:

„Fraților, ce să facem?”

2. MEMBRII BISERICII. SCHIMBAREA PRIORITĂȚILOR

Primii creștini erau întotdeauna la Templu, erau la un loc, stăruiau, se bucurau împreună. Întrebarea este: Oare ei nu au avut familii de întreținut, copii, afaceri? Sigur că da. Și atunci cum au putut să fie mereu împreună la Templu, plini de bucurie și râvnă? Răspunsul este simplu: Și-au schimbat

prioritățile, L-au pus pe Domnul Isus Cristos pe primul loc în viața lor. Diavolul ar vrea să-L pui pe Domnul Isus pe locul doi și încet, încet ajunge și pe locul trei, patru și tot mai jos... Primii creștini au înțeles că au nevoie să schimbe prioritățile – Domnul Isus Cristos pe primul loc.

Cel mai mare eveniment care urmează să se întâmple în istoria acestui Univers este nunta Mielului. Dumnezeu Își face nunta Singurului Său Fiu – Prințul prinților, Împăratul împărăților, Regele regilor, și a ales, ca Mireasă, Biserica, pe noi.

Apocalipsa 19:7 spune: „Să ne bucurăm, să ne veselim și să-l dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit...” Soția s-a pregătit... Cum ar trebui să-L așteptăm noi pe Domnul Isus Cristos? Pregătiți de nuntă.

Aceasta ar trebui să fie dorința vieții noastre. Dragii mei, noi ar trebui să ne trăim viața aceasta cu un singur scop: Să ne pregătim

pentru momentul în care vine Mirele. Poate veni în orice moment. Ești pregătit? Este viața ta curată, ca a unei fecioare? Ești tu Mireasa lui Cristos?

3. DUMNEZEU ARE CEVA DE FĂCUT

Citim în versetul în Faptele Apostolilor 2:47: „*Ei lăudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți*”. Domnul adaugă suflete, nu noi. Dar care este Biserica la care Domnul adaugă suflete?

- **O Biserică a rugăciunii.** Ucenicii L-au rugat pe Domnul Isus să-i învețe să se roage, nu cum să predice, nu cum să cânte, cum să construiască Biserici sau amfiteatre, ci cum să se roage, pentru că au văzut că cel mai scump lucru în viața Domnului Isus a fost rugăciunea.

- **O Biserică ancorată în Scripturi.** Cu cât citești Biblia mai mult, cu atât scoate la iveală, ca dintr-un izvor, mai multă binecuvântare. Totul va trece cu foc și cu trosnet. Singurul lucru pe care-l avem pe pământ și care nu va trece niciodată este Sfânta Scriptură.

- **O Biserică gata de sacrificii.** Concluzia Rusaliilor pe timpul primilor creștini a fost: „*Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos*”. Ce curaj a avut Petru să spună în mijlocul evreilor aceste cuvinte. Cei care au crezut și-au vândut casa, și-au vândut ogorul și au pus la picioarele apostolilor, ca și alții să poată auzi Cuvântul lui Dumnezeu.

Să ne ajute Domnul să fim o astfel de Biserică. O Biserică în care cei ce vorbesc, vorbesc în așa fel încât oamenii pun o singură întrebare: Ce să fac să fiu și eu ca și voi. O Biserică în care membrii Îl pun pe Dumnezeu pe primul loc în viața lor. O Biserică la care Dumnezeu adaugă suflete. Pentru prietenii Bisericii – caută să fii parte din această Biserică pentru că ea este Mireasa, și în curând vine Domnul, în curând vom fi la nuntă și așa vrea să fim împreună acolo. Dumnezeu să-Și dea binecuvântarea Lui. Amin!

CALENDAR AGAPE - LUNA IULIE

În această lună ne rugăm pentru Grace Romanian Christian Church, păstorul Emanuel Curea și familia lui;
Romanian Apostolic Pentecostal Church, păstorul Gabriel Cocea și familia lui.

În anul 2025 rugați-vă împreună cu noi:

- * Serviciile de slujire să fie mereu călăuzite și onorate de prezența Duhului Sfânt.
- * Dumnezeu să aducă o trezire în rândul tineretului casei Lui. Nu este suficient doar să cunoască despre Dumnezeu; dorim ca fiecare dintre ei să-L și cunoască personal pe Domnul Isus. Este esențial ca ei să aibă o relație personală cu Domnul Isus.
- * Pentru unitate și pace în Biserică, să ne ajute să ne iubim mai mult; prin Duhul Sfânt Domnul să toarne dragostea Lui în inimile noastre.
- * Pentru lucrarea de extindere a clădirii Bisericii Grace.

Păstor Emanuel Curea, Grace Romanian Christian Church, 83 Mirambeena Drv, Pimpama, Gold Coast, QLD, 4209.
Telefon: 0448 870 291

Vă invităm să ne unim în acest lanț de rugăciune:

1. Maturizarea spirituală a celor credincioși
2. Trezirea spirituală a celor nemântuiți
3. Implicarea spirituală a celor chemați de Dumnezeu
4. Statornicia spirituală a celor mântuiți

Mijlocire specială pentru:

1. Poporul Israel
2. Țările aflate în conflict
3. Zonele neevangelizate din lume.

Păstor Gabriel Cocea, Romanian Apostolic Pentecostal Church.

11 Edward St., Port Pirie, SA 5540. Telefon: 0407 170 874

Youth Connect Winter Camp

Forest Edge CYC - 2025

This year the young Christians from the Churches in Australia met for a short holiday at Forest Edge, from 7th to 9th June. The Camp was a blast, and we all had an amazing experience. Here is a summary of the time spent here:

DAY ONE

An exciting first day at camp getting to know each other and our team mates! A rainy day called for lots of team competitions, high stake board games and a blessed praise and worship service. Pastor JP kicked off the sermon series on the camp theme "SEE HIM" *"You will seek me and find me when you seek me with all your heart". Jeremiah 29:13*

DAY TWO

We spent the morning and evening in praise & worship and delving deeper into what it means to SEEK HIM. In our small groups we explored questions about our aspirations and goals and how we can align this with seeking God.

Competitive spirits were high in the team games, working to earn as many points as possible. A blessed second day of camp!

DAY THREE

The final day of YC camp. Started off the day in praise and worship, thanking God for a blessed weekend. We had a casual Q + A session followed by a tie breaker puzzle challenge to find the winning team... TEAM 3! We had such an amazing spirit filled weekend, diving deep into the word, singing, building connections and lots of friendly competition!

And lastly, a huge thank you to our leadership team who planned and organised a great event. We can't wait to see you at the next camp!

Youth Connect

Lupta cea bună

Păstor Corin Izvenariu, Dalas Baptist Church, Melbourne

În seara zilei de 22 Iunie, la invitația păstorului Dorel Brîndaș, păstorul Corin Izvenariu a vizitat Biserica Harul.

În această seară păstorul Corin Izvenariu s-a asemănat „cu un gospodar care scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi.” Vorbind despre situația actuală a lumii, a deschis Cartea lui Daniel la capitolul 12:1:

„În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar, în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte”. Apoi a continuat:

Bineînțeles că au fost și alte strâmtorări în lume, cum ar fi cele două războaie mondiale, dar acum, de când oamenii de știință au descoperit bomba atomică, nu este de jucat. În caz că se întâmplă ca unul să fie puțin deplasat și să lanseze această bombă, într-adevăr că va fi o problemă cum nu a mai fost niciodată pe fața pământului.

În contextul acesta, Apostolul Petru, un pescar de pești și de oameni, om fără pregătire, spune că „pământul cu tot ce este pe el va arde”. Cum va arde? Nu știm, dar, cu tot acest armament nuclear se poate întâmpla.

Domnul Isus Cristos preia acest lucru în Evanghelia după Matei, capitolul 24:20,21: „Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat. Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi”. Acestea sunt cuvintele Aceluia care a creat cerurile și pământul.

Acum, dacă știm că toate aceste lucruri se vor întâmpla, ce trebuie să facem noi ca Biserică, sau ca și creștini?

Dacă ne uităm astăzi în lume vedem că nu mai există credință în Dumnezeu. Australia era o țară creștină când am venit eu aici. Astăzi este o țară seculară. Dumnezeu a fost dat afară din țară, a fost dat afară din școli și din familie. Cei tineri nu mai știu ce este Dumnezeu pentru că nimeni nu îi învață. Biserica s-a diminuat în privința evanghelizării. Apostolul Pavel vine și ne încurajează și ne îndeamnă: „Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească”. (Romani 12:1)

Văzând cum se trăiește în lumea din timpul lui, Apostolul Pavel îl îndeamnă pe Timotei, în capitolul 6:11: „Iar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri”, de lucrurile din lumea asta. Oare fugim noi de ele? Dar cei tineri? Nu cumva câteodată ne complacem și noi cu lucrurile lumii? Mai departe: „și caută neprihănirea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea.” Astea trebuie să le trăim. Pe vremuri vorba era că:

dacă nu duhănești și nu bei și nu mergi la Cămin să joci, ești pocăit. Este bine să stai departe de aceste lucruri, dar ce concepție puerilă aveam... Iată ce trebuie căutat: neprihănirea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea. Fugi de celelalte lucruri pe care lumea le caută.

Apostolul Pavel merge mai departe și spune în versetul 12: „Luptă-te lupta cea bună a credinței; apucă viața veșnică la care ai fost chemat și pentru care ai făcut acea frumoasă mărturisire înaintea multor martori”. „Fără credință este cu neputință să fim plăcuți lui Dumnezeu.” (Evrei 11:6a)

Așa cum a scris Daniel cu 2500 de ani în urmă, și cum a spus Domnul Isus mult mai târziu, așa cum a scris Apostolul Petru, aceste necazuri vor veni într-o zi pe care noi nu o știm, dar vor veni. Ne putem aștepta la orice de aceea, Apostolul Pavel ne îndeamnă să fim pregătiți pentru întâlnirea cu Domnul Isus Cristos și să luptăm lupta cea bună a credinței. Dar cum putem face asta dacă nu cunoaștem strategia, dacă nu cunoaștem Biblia? Apostolul Pavel îl îndeamnă pe Timotei să fugă de anumite lucruri. Care sunt acestea? Unul ar fi imoralitatea, altul ambiția egoistă și altul indisciplina. În schimb i se recomandă șase calități: neprihănirea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea, calități pe care ar trebui să le avem și noi. Pentru a primi binecuvântarea Domnului trebuie să fugim de lucrurile care nu sunt potrivite pentru o viață sfântă, și să luptăm lupta cea bună a credinței. Amin!

Aspecte de bază ale ispășirii (continuare)

Dr. Traian Secară, Biserica Baptistă Maranata, Melbourne

ÎMPĂCAREA!

Moartea ispășitoare a Domnului Isus Cristos este împăciuitoare. În sistemul sacrificial al Vechiului Testament jertfa era adusă înaintea lui Dumnezeu și acolo își avea efectul, „*Preotul [...] s-o ardă pe altar peste jertfele mistuite de foc înaintea Domnului. Astfel va face preotul pentru omul acesta ispășirea păcatului pe care l-a săvârșit și i se va ierta*”. (Lev.4:35) Acest verset ne arată tendința omului pentru îmbunarea lui Dumnezeu.

Dar împăcarea omului cu Creatorul său este posibilă doar prin jertfa suferită de Fiul lui Dumnezeu în vederea mântuirii omenirii. Rezultatul ispășirii și al suferințelor lui Isus Cristos este „*împăcarea*” noastră cu Dumnezeu. Acest termen vine din verbul grecesc „*katallasso*”, care înseamnă „*a schimba, a face un schimb*”. În Sfânta Scriptură este aplicat la relația omului cu Dumnezeu. Omul este schimbat de la o stare de ostilitate sau vrăjmășie față de Dumnezeu la a fi un copil al lui Dumnezeu (Ioan 1:12; Romani 8:14). Această schimbare se petrece deoarece harul și dragostea lui Dumnezeu au lucrat în Cristos. Astfel, Dumnezeu este Cel ce împacă și care lucrează la împăcarea cu omul păcătos. Apostolul Pavel folosește termenul „*împăcare*” în mai multe pasaje din Epistolele sale, între care Romani 5:10,11: „*Căci, dacă atunci*

când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui. Și nu numai atât, dar ne și bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care am câpătat împăcarea”.

SUBSTITUIREA SAU ÎNLOCUIREA

Moartea Domnului Isus Hristos este una substituțională, adică El a murit de fapt în locul nostru și a întregii omeniri. Conceptul de „*ispășire substituțională*” se referă la faptul că Isus Cristos a murit în locul tuturor păcătoșilor. Sfintele Scripturi ne învață că toți oamenii sunt păcătoși: „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3:23). Plata pentru păcatele noastre este moartea. În Romani 6:23 se spune „*Fiindcă plata păcatului este moartea; dar darul fără plată a lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Cristos, Domnul nostru*”. Acest verset ne arată mai multe lucruri. Ca plată pentru păcatele săvârșite, noi toți ar trebui să murim și să petrecem întreaga veșnicie în iad. Atunci când se face referire la moarte în Scripturi, aceasta are sensul de „despărțire”.

Isus Cristos a murit în locul nostru atunci când a fost crucificat. Autorul Epistolei către Evrei, menționa: „*Tot așa, Cristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ci ca să aducă mântuirea celor ce Îl așteaptă*”. (Evrei 9:28) Rămânând în același context, apostolul Petru a subliniat: „*El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilor Lui ați fost vindecați*”. (1 Petru 2:24) Iată, din nou vedem cum Cristos a luat asupra Lui păcatele noastre și a plătit prețul în locul nostru. În continuare citim: „*Cristos, de asemenea, a suferit odată pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru cei nelegiuți, ca să ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a înviat în duh*”. (1 Petru 3:18) Aceste versete ne învață nu numai că Domnul Isus Cristos a fost înlocuitorul nostru, ci și că El a fost „*jertfa de ispășire*”, adică El a plătit întregul preț pentru păcatele întregii omeniri.

În cartea profetului Isaia, capitolul 53, citim următoarele cuvinte: „*Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți*”. Acest verset arată că Domnul Isus Cristos, care avea să vină, va muri pe cruce pentru păcatele noastre, iar crucificarea lui Cristos s-a petrecut exact așa cum a fost prevestită, în detalii.

Este clar că noi nu am putea plăti prețul pentru păcatele noastre. Dacă ar fi să le plătim, atunci pur și simplu ar trebui să fim pedepsiți prin a trăi toată veșnicia în iad. Însă Cristos a luat inițiativa de a veni pe pământ ca Fiul al lui Dumnezeu, pentru a plăti prețul pentru păcatele noastre. Întrucât El a făcut aceasta pentru noi, avem posibilitatea nu numai de a avea păcatele iertate, dar și de a petrece toată veșnicia împreună cu El. Pentru a ne bucura de aceasta, trebuie să credem că Isus Cristos a murit pe cruce în locul nostru. Să fie limpede și clar pentru toată lumea: Nu ne putem mântui singuri, am avut nevoie de Cineva care să ne mântuiască și să facă această glorioasă lucrare pentru noi. Slăvit să Îi fie Numele!

Păcatele omenirii au fost puse asupra Lui, și moartea ispășitoare a Mântuitorului Isus Cristos a salvat omenirea păcătoasă. Domnul Isus este înlocuitorul nostru, a murit ca o jertfă pentru noi, prin urmare El a murit ca înlocuitor al nostru!

(Va urma...)

Puterea evlaviei

Lidia Crișan, Perth, WA

Ce este evlavia? Evlavia este o atitudine a inimii, de respect, cu reverență față de Dumnezeu. Evlavia este frica de Dumnezeu, sfială, pioșenie, sensibilitate duhovnicească. Evlavia este o lucrare lăuntrică a Duhului Sfânt, iar evlavios este acela a cărui inimă este sensibilă la Cuvântul lui Dumnezeu, Îl ia în serios pe Dumnezeu și dorește să-L cunoască mai mult. Inclusiv cuvântul evlavie, în limba engleză *godliness*, ne spune că evlavie este caracteristica unui credincios duhovnicesc, un caracter dumnezeiesc. Ea este caracteristică numai omului credincios, născut cu adevărat din nou. O altă definiție a evlaviei, o concluzie la care am ajuns studiind această temă, este *Cristos în noi*. Avem atâta evlavie cât avem din Cristos în noi. Căci atunci când Cristos este în inimă, este și în afară.

Ce nu este evlavie? Evlavios nu înseamnă a fi religios, pentru că există multe religii fără evlavie. Nu există evlavie fără cunoașterea adevărului, care, la rândul lui, are o influență atât în viața interioară cât și în cea exterioară a celui ce a ales de bună voie să fie un copil al lui Dumnezeu. Evlavie nu se poate mima. Ori ești evlavios, ori ești un creștin firesc.

Evlavie nu este un neologism, un cuvânt nou în vocabularul creștin. Este un cuvânt despre care se știa încă de pe vremea lui Iov (Iov 15:4; 22:4), pentru că evlavie este asociată cu frica de Dumnezeu, iar aceasta a existat dintotdeauna. David vorbește în Psalmi despre evlavie și oamenii evlavioși care erau toată plăcerea lui (Psalmi 16:3, 32:6). Profetul Osea, de asemenea, exprimă dezamăgirea lui Dumnezeu cu privire la Iuda și Israel, spunând că „*Evlavie lor era ca roua de dimineață, care dispare imediat după răsăritul soarelui*. (Osea 6:4)

În schimb, Noul Testament are multe de spus cu privire la acest subiect. Apostolii Pavel, Petru și Iuda (verset 4) menționează foarte des despre evlavie ca fiind un semn care definește vremurile din urmă. Și nu degeaba, căci această virtute, atât de scumpă, a devenit aproape inexistentă în Biserica Domnului de azi.

Ce câștig avem dacă suntem evlavioși? Răspunsul este în 1 Timotei 6:6: „*Negreșit, evlavie însoțită de mulțumire este un mare câștig*”. Iar în 1 Timotei 4:8, Pavel completează și spune: „*Căci deprinderea firească este de puțin folos, pe când evlavie este folositoare în orice privință, întrucât ea are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare*”. Evlavie sau o viață trăită să facem plăcere lui Dumnezeu este foarte valoroasă pentru că ne garantează viața veșnică. Ce poate fi mai scump decât viața veșnică?

Când am început să merg la Biserica din Brăila, în timpul liceului, am cunoscut patru bărbați evlavioși, și câteva femei, dar cred că erau mai mulți în Biserica aceea. Fratele Teofil Ciortuz vă poate confirma, și unul dintre cei patru a fost chiar tatăl dănsului. Eram o copilă pe atunci, necrescută în Biserică, dar frumusețea sufletului dășilor nu putea trece neobservată, te marca pentru totdeauna.

Cum putem ști dacă suntem credincioși evlavioși? În privința aceasta avem cel puțin trei teste de verificare:

TESTUL 1. În cele două texte din epistola către Tit, 1:1 și 2:11-13, învățăm că, ceea ce ne conduce la evlavie este cunoașterea adevărului Evangheliei (spune o traducere din limba engleză).

Al doilea text, din Tit 2:1-13, ne spune că „*Harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, ne învață s-o rupem cu păgânătatea*” (o viață trăită în felul lumii), „*și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie, așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei Marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos*”. Primul test al evlaviei noastre: Câți dintre noi, credincioșii de azi, Îl așteptăm cu adevărat pe Domnul Isus? Dacă ne lipsește cumpătarea, dacă suntem nedrepti în lucrurile mici și nu așteptăm venirea cât mai curând a Domnului Isus, cum ne-a promis, nu suntem oameni evlavioși.

Învățătura care duce la evlavie sunt cuvintele sănătoase ale Domnului Isus, atunci când sunt aplicate cum se cuvine (1 Timotei 6:3-5). Dar în același context observăm că sunt și oameni, chiar în Biserici, care învață pe oameni o învățătură deosebită, din care se naște „*pizma, certurile, clevețirile, bănuielile rele, zadarnicele ciocniri de vorbe ale oamenilor stricați la minte, lipsiți de adevăr, care cred că evlavie este un izvor de câștig. Ferește-te de astfel de oameni*” (6:3-5). Da, pentru ei evlavie este un izvor de câștig, dar nu pentru viața viitoare, de aceea avertismentul apostolului este foarte bine venit. Oameni cum sunt cei descriși mai sus sunt creștinii firești, pe care trebuie să-i evităm, dacă avem discernământ. Ei se infiltrează foarte subtil în Biserici. Iuda ne spune că „*s-au strecurat printre noi oameni, scriși de mult pentru osânda aceasta, oameni neevlavioși, care schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru...*” (Iuda vers 4)

(despre aceasta vom continua în ediția următoare n.r.)

Mulțimea nu e măsura sfințeniei

În București, 30.000 de oameni au ieșit în stradă la parada LGBT.

E mult? Da!

E drept ce fac? Nu!

Adevărul nu se stabilește prin numărul de participanți.

Mulțimea nu e măsura sfințeniei.

Homosexualitatea devine „compatibilă” cu religia doar când îți faci o religie care să-ți justifice păcatul.

Dar credința adevărată, adusă de Domnul Isus Cristos prin Duhul Sfânt, nu mângâie păcatul, ci îl demască și oferă eliberare din el.

Evangelhia nu condamnă omul, ci păcatul. Și nu te lasă captiv, ci îți oferă eliberare prin pocăință și naștere din nou. Nu e vorba de ură.

E vorba de adevăr, iar adevărul spus și auzit salvează.

„Pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună.” – 2 Tesaloniceni 2:10-11

Să nu ne lăsăm ademeniți de valul popular. Calea adevărului rămâne strâmtă. Dar duce la viață.

Păstor Vasile Filat

Nu vrei să te faci sănătos? (prelucrare)

În mijlocul mulțimii de bolnavi, orbi, schiopi, uscați, era el. Bolnav cumplit de vreme îndelungă. Treizeci și opt de ani, numărați greu, cu durere, neputință, zăcând întruna.

Însă cea mai mare nefericire a lui nu era doar boala, ci faptul că nu avea pe nimeni. Pe nimeni să-i ostoiască durerea singurătății, să-l împungă în suflet cu curaj, să-l aline în miezul durerii, să-l arunce în scăldătoare.

Bolnavul vedea scăldătoarea ca singura soluție, deși Isus care putea orice, oricând, oriunde, stătea chiar în fața lui.

Se vede singur, deși Cel mai milos și bun Păstor al atâtor oi bolnave stătea lângă el să îi aline ființa.

A fost nevoie ca Isus să facă primul pas. Ca să i se deschidă ochii. Ca să fie vindecat. Ca să nu se mai știe singur pe lume. Ca să vadă Cerul tot, revărsat înaintea lui, a lui, care tânjea doar după o scăldătoare amăgitoare și după cineva să-l arunce în ea.

Sunt mulți oameni bolnavi care stau lângă „scăldători” care promet multe, dar nu fac nimic. Se văd singuri. Nu au pe nimeni să îi rostogolească în scăldătoare. Nu au ochi care să vadă dincolo de scăldătoare, ca soluție.

Doar Dumnezeu, prea bunul Dumnezeu, mereu lângă noi, întreabă și azi: „Nu vrei să te faci sănătos?”

Doamne, ajută-ne să Te vedem! Singura vindecare! Singurul care nu ne lași niciodată singuri, oricât de bolnavi am fi!

Singurul care faci din neputința noastră spărtură de Cer! Amin!

Carmen Motora

Hell is real!

5 It may surprise you to learn that no one in the Bible spoke more about the reality of Hell than Jesus. He declared, “Do not be afraid of those who kill the body but cannot kill the soul. Rather, be afraid of the One who can destroy both soul and body in hell” (Matthew 10:28).

Those are sobering words, and we need to take them seriously. Hell is real, and not one word about it in the Bible would ever make you want to go there. Those who thoughtlessly say that they look forward to going there because all their friends will be there simply haven’t realized its horror. If there is no Hell, then we live in an unjust world in which tyrants and abusers and other evildoers will never pay for their evil deeds. The Bible calls it a place of “outer darkness: there shall be weeping and gnashing of teeth” (Matthew 25:30, KJV).

The Bible is very clear on this: hell is as real as heaven and you’ll experience one of the two when you die. All of us will live forever because God created us with an eternal soul. The moment we die is the beginning of our eternity. We either live forever in heaven with God or suffer through separation from Him in hell.

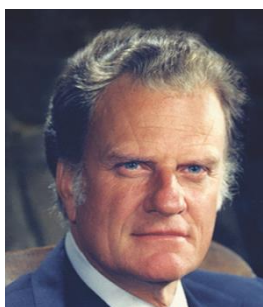
It’s important to realize that Jesus spoke about Hell’s reality not out of hate or anger, but out of love. Yes, Hell is real, but God doesn’t want you to go there! This is why He provided a way for us to be with Him in Heaven forever, by sending His Son into the world to die for our sins.

However, He is also a God of justice. Because of His love for us, He can’t allow the corruption, depravity and wickedness of our world to pass without His holy judgment. The Bible says, “They will be condemned for enjoying evil rather than believing the truth” (2 Thessalonians 2:12).

Don’t ignore Hell’s reality, but most of all, don’t ignore God’s love for you. Instead, by a simple step of faith turn to Jesus Christ and trust Him alone for your salvation — beginning today.

Find peace with God today.

Billy Graham

N-am loc nicăieri pe lume

*N-am loc nicăieri pe lume,
numai căle-un scurt popas
– am pierdut, Isuse, totul,
numai harfa mi-a rămas!*

*Cu ea stau plângând pe malul
apelor din Babilon
și-ți trimit pe vântul serii
dulcele iubirii zvon.*

*Numai sălcii plângătoare
îmi știu Psalmii pe de rost,
numai ele știu ce-amare
lacrimile mele-au fost.*

*– O, de când muream departe,
de străini și-amar răpus,
dacă n-ar fi fost cu mine
Psalmii Tăi și Tu, Isus!*

*În cântare e minunea
că mai supraviețuim.
Până cântecul trăiește,
eu și frații mei trăim!*

*...Doamne, să mai pierd pe-alătea
câte-ai vrut să mi le iei,
dar să nu Te pierd pe Tine,
harfa mea – și psalmii ei...*

Traian Dorz

Isus Cristos, în colțișorul tău din această lume

Dana Dobre, București

Într-o lume agitată, plină de zgomot, ambiții și căutări neîncetate, fiecare dintre noi își creează un colțișor personal, un spațiu al inimii și al minții unde ne refugiem, unde ne definim valorile și sensul vieții. Este acel loc intim unde ne punem întrebări profunde despre existență, despre bine și rău, despre ce contează cu adevărat.

În acest colțișor, prezența lui Isus Hristos poate aduce o lumină care transformă, o pace care depășește înțelegerea și o speranță care dă sens chiar și celor mai întunecate momente.

DE CE, AȘADAR, SĂ-I FACEM LOC LUI ISUS ÎN ACEST SPAȚIU SACRU AL SUFLETULUI NOSTRU?

În primul rând, Isus Cristos reprezintă iubirea desăvârșită. Învățăturile Sale, consemnate în Evanghelii, vorbesc despre o dragoste necondiționată, care nu judecă, ci ridică, nu respinge, ci primește. Într-o lume în care ne simțim adesea singuri, neînțeleși sau copleșiți de greutate, Isus ne oferă o prezență constantă, un refugiu unde putem găsi alinare. El ne învață să-i iubim nu doar pe cei care ne sunt apropiați, ci și pe cei care ne sunt dușmani, să iertăm și

să oferim milă. A-l face loc lui Isus în colțișorul tău înseamnă a lăsa această iubire să-ți modeleze inima, să-ți ghideze deciziile și să-ți umple viața de bunătate.

ISUS, SURSA ADEVĂRULUI

În al doilea rând, Isus Hristos este sursa adevărului. Într-o epocă a relativismului, în care adevărul pare să se schimbe în funcție de perspective și trenduri, învățăturile Sale oferă un fundament solid. El a spus: „*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața*” (Ioan 14:6). A-l face loc lui Isus înseamnă a accepta un ghid moral și spiritual care transcende efemerul, care ne ajută să discernem binele de rău și să trăim cu integritate. În colțișorul tău, unde te confrunți cu dileme și îndoieli, prezența Lui îți oferă claritate și curajul de a alege calea dreaptă.

ISUS ADUCE SPERANȚĂ

În al treilea rând, Isus aduce speranță. Viața este plină de incertitudini, durere și pierderi. Fiecare dintre noi trece prin momente în care simte că lumina se stinge, iar viitorul pare sumbru. Isus Cristos, prin jertfa și învierea Sa, promite nu doar o viață mai bună în această lume, ci și o viață veșnică alături de Dumnezeu. A-l face loc Lui în colțișorul tău înseamnă a primi o speranță care nu depinde de circumstanțe, ci de promisiunea unui Dumnezeu care nu dezamăgește. Această speranță devine ancora care ne ține tari în furtunile vieții.

În plus, a-l face loc lui Isus înseamnă a descoperi un sens mai profund al existenței. În colțișorul tău, unde te întrebi „*De ce exist? Care este scopul meu?*”, Isus îți arată că ai fost creat pentru o relație cu Dumnezeu, pentru a iubi și a fi iubit, pentru a reflecta bunătatea Creatorului în lume. El te cheamă să trăiești nu doar pentru tine, ci pentru ceva mai mare, pentru o misiune care dă valoare fiecărui moment.

Desigur, a-l face loc lui Isus nu este întotdeauna ușor. În colțișorul tău pot exista temeri, orgoliu, răni sau atașamente care par să ocupe tot spațiul. Însă Isus nu cere un loc perfect, ci doar o inimă deschisă. El nu forțează ușa, ci bate cu răbdare, așteptând să fie primit. A-l face loc înseamnă a renunța la control, a accepta că nu toate răspunsurile vin din tine însuși și a avea încredere că drumul pe care El ți-l arată este cel care duce la împlinire.

A-L PRIMI NU ÎNSEAMNĂ A-ȚI PIERDE IDENTITATEA, CI A O DESCOPERI PE DEPLIN

În concluzie, în colțișorul tău din această lume, Isus Cristos merită un loc pentru că El este iubire, adevăr, speranță și sens. A-l primi nu înseamnă a-ți pierde identitatea, ci a o descoperi pe deplin. Într-o lume care ne trage în toate direcțiile, prezența Lui în colțișorul tău devine busola care te ghidează, lumina care îți încălzește inima și forța care te ridică atunci când cazi. Fă-i loc lui Isus, și vei descoperi că acest colțișor devine un loc al păcii, al bucuriei și al vieții veșnice.

DACĂ ÎN ACEASTĂ LUME AI GĂSIT O OAZĂ DE LINISTE, AI O FAMILIE CARE ÎNCĂ RIDICĂ OCHII SPRE CER ȘI-L RECUNOSC PE ISUS CRISTOS CA FIIND PARTE DIN VIAȚA DE ZI CU ZI, EȘTI UN OM FERICIT.
Dana Dobre

Deși era mic de statură și cocoșat, tata era un acordeonist foarte bun. Chiar acordeonul la care cânta, marca Hohner, era invidiat de mulți lăutari care nu și-l puteau permite. Era căutat cu luni de zile înainte de către mirele sau mireasa care voiau să se căsătorească și îl angajau pentru data aceea anume. Tata era foarte mândru de situația în sine, dar mai ales era bucurie mare că se putea folosi de acei bani pentru cheltuielile casei. Ca să fie sigur că nu se angajează pentru o altă nuntă, mirele îl ruga pe tata să semneze un angajament, prin care se obliga să respecte data nuntii, să vină împreună cu formația, și să primească o arvună pentru acea nuntă. De auzit auzisem eu de multe ori de arvună, dar concret nu știam ce semnifică, așa că l-am întrebat pe tata ce însemna acea sumă de bani pe care i-o dădeau mirii înainte de nuntă?

- Păi cum, ce înseamnă, mi-a zis tata, nu-ți dai seama? Omul vrea să se convingă, să fie sigur că nu mă duc la altă nuntă, că nu mă duc la alt mire, chiar dacă altul îmi oferă o sumă de bani mai mare, și pentru asta îmi dă un avans ca să fie sigur că voi veni la nunta lui. Și într-o zi l-am văzut pe tata încurcat tare de tot, aproape că îi venea să plângă de ciudă... Venise la el un cetățean cu rugămintă mare să nu cumva să-l refuze, să-i cânte neapărat la nunta fetei lui. Primul lucru pe care tata l-a întrebat a fost: când e nunta? Pe ce dată? Omul i-a spus o dată din septembrie. Tata a scos un carnețel, s-a uitat atent pe o foaie de hârtie și deodată am văzut cum își trage o palmă peste frunte.

- N-ai noroc, îmi pare tare rău dar sunt arvunit pentru data aia. Chiar îmi pare rău, dar nu pot să-ți cânt la nuntă.

- Hai, mă nea Mihai, a început omul, dă-o încolo de treabă, ne cunoaștem de atâta timp, cum să mă refuzi matale pe mine, doar știi că plătesc bine.

- Îmi pare rău, a răspuns tata, chiar îmi pare rău dar, așa țișan cum sunt, am și eu cuvântul meu. I-am promis omului că îi cant, nu mai pot să dau înapoi, cuvântul e cuvânt, chiar și printre noi, țișanii. În plus, zice tata, mirele mi-a dat și arvună pe care am cheltuit-o, că am luat mâncare la copii.

- Stai puțin, a zis omul, da` câtă arvună ți-a dat?

- 500 de lei, a răspuns tata.

- Uite, Nea Mihai, dacă eu îți dau cu 500 de lei mai mult decât te-a angajat omul ăla, ca să-i dai arvuna înapoi și să-mi cânti mie la nuntă, te prinzi?

- Nu, se poate așa ceva! Și obrazul meu cine mi-l spală? l-a întrebat tata.

- Hai mă nea Mihai, ca n-oi fi eu primul care te roagă asta, găsești matale o minciună, spui că te duci la stațiune la Sovata, să faci tratament pentru cocoșa matale și gata, vii la mine la nuntă... Îți dau cu 500 de lei mai mult...

Tata a rămas câteva clipe pe gânduri... De dimineață îl auzisem vorbind cu mama că nu le ajungeau lemnele pentru focul din cele două sobe și să ne strângem toți într-o singură cameră ca să mai economisim... Mâncarea era pe sfârșite... banii nu ne ajungeau niciodată... și omul asta îi oferea pe tavă încă 500 de lei...

- Domnule dragă, uite care-i treaba, eu vreau să pun diseară capul pe pernă și să dorm liniștit, fără regrete, fără să-mi mușc pumnii, mă înțelegi mata? Am și eu onoarea mea, așa negru și ghebos cum sunt. Nu-mi forța mâna și nici nu mă mai ispiti că mi-e teamă să nu cedez și să mă fac de rușine. În plus, mirele acela

mă așteaptă cu speranța că voi veni, cum să-mi încalc cuvântul? Nu se poate, nu se face așa ceva, ba mi-a promis mirele că-mi va face un scaun special ca să pot cânta toată nunta fără să mă doară spatele, nu pot, nu pot, și gata! a încheiat tata discuția. Când a văzut omul că nu poate să-l înduplece pe tata, a dat mâna cu el și s-au despărțit prietenește. L-am admirat mult pe tata atunci fără să înțeleg prea bine de ce. Număram în gând cam câte tacâmuri de pui de la Gostat ne-am fi luat de 500 de lei și ce borșuri drese cu smântână ne-ar fi făcut mama... dar ce să-i faci, cuvântul lui tata prețuia mai mult decât 500 de lei, cât fusese arvuna aia...

Anii au trecut, eu am crescut, eram studentă la Teologie, și, într-o zi, am venit acasă la tata. Citisem eu undeva, în Sfânta Scriptură de arvuna Duhului Sfânt... și inima mea a tresărit la auzul acelui cuvânt pe care-l auzisem de multe ori în copilărie:

arvună. Da, da, îmi venea să strig la curs: „Eu știu ce înseamnă să-ți dea un mire o arvună... înseamnă că te vrea neapărat pe tine la nunta lui.... Știi ce înseamnă...” Numai că de data asta era vorba de o altfel de arvună, de o arvună care nu se plătea în bani, ci în Duh Sfânt. Așa de tare ne dorește bunul Dumnezeu mântuiți, așa de tare ne vrea la nunta Sa, care va fi cât de curând, încât ne-a trimis în avans Duhul Sfânt ca să nu mai râvnim la alți dumnezei străini, ai lăcomiei, ai pântecelui, al banului și averii, ci doar ai Lui să fim... și doar la nunta Sa să ne bucurăm...

Am ajuns în fața tatei, care cânta mult mai rar, fiind concurența mare cu alți maneliști, care pierduseră spiritul autentic al lăutăriei, dar tata nu-și pierduse nicio clipă bucuria de a cânta, de aceea mângâia în fiecare zi clapele acordeonului. L-am mângâiat și eu pe tata și l-am rugat să-mi răspundă la o întrebare care mă chinase mult timp, și căreia nu reușisem să-i dau răspuns.

- Tată, uite ce vreau eu să te întreb. Demult, în copilărie, când l-ai refuzat pe domnul Gheorghe și cei 500 de lei.

- Da, da, mi-aduc aminte a răspuns el, știu...

- Ei bine, mă roade de mult curiozitatea asta, tată, ce fel de scaun special ți-a făcut mirele acela ca să poți cânta toată noaptea la nunta lui?
- Ah, asta voiai să știi. Păi de ce nu m-ai întrebat mai devreme? Era de fapt un fotoliu fără brațe, pe care îl aranjase în așa fel încât spatele să rămână cât mai drept, iar șezutul să fie cât mai tare. M-am simțit foarte bine în el, și-am putut cânta toată noaptea fără să obolesc. Dar vezi tu, asta s-a întâmplat pentru că omul era milos și mi-a văzut betșugul, neputința mea fizică, și a vrut să mă simt bine la nunta lui... să-i pot cânta toată noaptea...

Mi-au dat lacrimile și l-am îmbrățișat strâns-strâns pe tăticul meu, gândindu-mă ce mult ne iubește Dumnezeu nostru care a plecat în Cer să ne pregătească un loc... Și cum ne cunoaște El perfect toate neputințele, toate neajunsurile și toate cutele sufletești... și cum a pregătit El un scaun pentru fiecare, potrivit cu starea noastră duhovnicească, așa încât să ne simțim bine și să-l putem cânta o veșnicie întreagă... Doamne, ce mult ne iubești și ce

puțin facem noi ca să merităm asta!....

„Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu. El ne-a și pecetluit, și ne-a pus în inimă arvuna Duhului.” (2 Corinteni 1:21)

„Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre...” (Evrei 4:15)

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru familia de lăutari în care mi-a rânduit să trăiesc, în marea Sa înțelepciune și dragoste; pentru muzica vieții mele pe care am cântat-o împreună...

Îi mulțumesc tatălui meu, Lupu Mihai - Ghebosul, de la care am învățat ce înseamnă să fii om de cuvânt și să-ți păstrezi demnitatea, oricât de mult te-ar costa asta.

Mulțumesc, Doamne, pentru dorința de a mă avea la nunta Fiului Tău, Isus Cristos și pentru arvuna pe care o simt în inima mea în fiecare zi

Am scris această povestire spre slava lui Dumnezeu și-n amintirea tatălui meu, Mihai Lupu, lăutarul din mahalaua Bacăului!

Îmi ridic ochii spre munți...

„Îmi ridic ochii spre munți... De unde-mi va veni ajutorul? Ajutorul îmi vine de la Domnul, care a făcut cerurile și pământul”. (Psalm 121:1,2)

Muntele ilustrează foarte bine viața noastră cu obstacole și greutăți, dar și cu momente de înălțare și biruințe. Psalmistul arată că ajutorul nostru vine de la Dăătorul vieții. Uneori apar prăpăstii uriașe, dar ce bine că sunt și popasuri și trecători! Puțini văd frumusețea „munților” ca pe o sumă a preocupărilor înalte, care pot înnobila sufletul omului.

Muntele și valea contrastează atât de pregnant în evoluția spirituală a omului. Când Moise a coborât de pe munte, fața lui strălucea. Mulți oameni preferă „valea” pentru că totul este plat, este o viață mai ușoară. Dar ce ar face valea fără izvorul preocupărilor înalte care îl includ pe Dumnezeu.

Cât de jos poate ajunge omul când își uită originea divină! Cât de repede își schimbă purtarea, atitudinea și preocupările! Valea absoarbe totul, de fapt nu te mai vezi, pentru că acolo totul este plat și totul este aplatizat. Boala societății noastre este tocmai lipsa idealurilor înalte, platitudinea.

Cel care știe să privească în sus, spre munții adevărului, va fi un om care îl va descoperii acolo pe Domnul, care a făcut cerurile și pământul pentru ca noi să urcăm tot mai sus, într-o experiență spirituală autentică, înălțătoare.

Commonwealth Bank

Hi, I'm Lucy Schneider

As a Home Lending Specialist in Melbourne
I understand that no two home buyers are the same.

I can guide you through home buying process,
provide you with a conditional pre-approval.
I can help you to choose the right home loan
for your financial situation and lifestyle.

Call me to arrange an appointment.
Mobile: 0410 428 469
Email: lucia.schneider@cba.com.au

Retail Banking Services
Commonwealth Bank
Level 1, 17 Douglas Street,
Noble Park Vic 3174

Selling?

Get GR8.Get SOLD!

Local. Trusted.
Record Results.

**GR8
EST8
AGENTS
.COM. AU**

FREE MARKET APPRAISAL

Are you looking to sell, buy or just
curious about the current value of
your home?

For a free, no-obligation market
appraisal of your home, contact
Margareta Ulici at:
0413 246 294 or
margaret@gr8est8agents.com.au
FREE Section 32
when you mention this Ad!

9/418 Princes Highway, Narre Warren, 3805 (corner of Webb Street)

ROMAN LAWYERS

Suntem avocați cu
experiență, specializați
într-o varietate amplă de
domenii:

Dreptul familiei, litigație
civilă, comercială și
testamentară și dreptul
criminal. Testamente,
împunțnirici financiare
și de sănătate. Vânzări
sau cumpărări de case.

Adresa poștală:
5 Llewellyn Place,
Eumemmering, 3117,
Victoria, Australia.
PH.: 0423 810 460
Fax: +61 3979 7997
Email:
info@romanlawyers.com.au

Nu ezitați să ne contactați dacă aveți întrebări sau dacă doriți
să discutați despre nevoile dumneavoastră specifice.

Café Transylvania

*Original recipes,
Fresh and delicious*

We make birthday cakes.
Everything served in the
premises is home made.
We make reservations for
birthdays or any occasion.
Our program is:
Tue to Thu: 9am - 5.30pm
Fri and Sat: 9am - 9pm
Sunday: 9am - 6pm
DELIVERY! (Condition apply)

Shop 4 Spring Square, Hallam,
VIC 3803,

Phone number:
03 9796 5227, 04 3216 2907
kate@cafetransylvania.com

ARCCI LTD

GLOBAL BUSINESS PLATFORM FOR ROMANIAN ENTREPRENEURS

ARBC | ARCCI OVERVIEW

Services and Membership Benefits

- Links Romanian businesses with the global market
- Provides resources, networking, and support to Romanian entrepreneurs
- Offers job listings, mentorship, and events (virtual and in-person)
- Expands business opportunities

For More Information:

+61 424 515 676

101 Collins Street
Melbourne
Australia

AUSTRALIAN ROMANIAN
BUSINESS CHAMBER

SEND YOUR COMPANY DETAILS TO:

arcci.australia@gmail.com

Studiază în Australia!

- înscriere la facultate sau master
- aplicații pentru viză de student
- asistență GRATUITĂ de la A la Z

Ștefan

T: 0434 542 030

E: info@hello-aussie.com.au

HELLO AUSSIE
STUDENT SERVICES

Revista Speranța mulțumește tuturor sponsorilor pentru sprijin și încurajare.

ACCOUNTING,
TAXATION &
ADVISORY SERVICES

Email: office@cgdpartners.com.au

For exceptional business results, talk to our friendly tax specialists today. We'll help you discover better tax strategies and provide timely business support.

Our real value is in the tailored advice, planning, consulting and research we offer. Take advantage of our strong technical skills and up-to-the-minute knowledge of tax solutions and tax strategies for your business.

Traian Secară
Minister of religion

**Oficiez căsătorii civile și
religioase în Australia
de peste 26 de ani.
Mă puteți contacta la:**

**Telefon: 0407-708-887
Email: tsecara@hotmail.com**

**PROFESSIONAL
MIGRATION SERVICES**

admin@emblemconsult.com

Cristina Pomana

Registered Migration Agent
MARN: 1678015
Emblem Consult Pty Ltd.

RETETE SIMPLE ȘI RAPIDE

Negresa fără făină (gluten free)

INGREDIENTE

2 banane foarte coapte
2 ouă
½ cană peanut butter
½ cană cacao
1 linguriță cafea instant
½ cană Nutella

MOD DE PREPARARE

Într-un vas se pun toate ingredientele (mai puțin nutella) și se mixează cu mixerul până se face o pastă omogenă. Într-o formă de tavă preferată (pătrată sau rotundă) se pune hârtie de copt cu două laturi mai lungi care să treacă peste marginile tăvii (va fi ușor de scos din tavă). Peste compoziție se împarte nutella cu o linguriță la toată suprafața negresei, formându-se spirale. Se bagă tava la cuptorul încins la 180°C pentru 20-25 min. (Se face proba cu scobitoarea)

* Opțional în compoziție se pot amesteca fructe confiate, nuci, alune sau bănuți de ciocolată. Se pot dubla sau tripla cantitățile, iar după coacere se poate păstra la congelator trei luni.

Trei ingrediente – Nuga de casă

INGREDIENTE

500g ciocolată neagră 70%
400g Nutella
300g Hazelnut sau alte alune din cămară

MOD DE PREPARARE

Se topește ciocolata într-un bol la baie de aburi și se amestecă cu Nutella. Se lasă să se răcească puțin și se adaugă alunele. Se toarnă compoziția într-o tavă lungă de chec, tapetată cu hârtie de copt.

Se dă la frigider pentru 3 ore. Se poate servi ca desert, sau un mic supliment pentru copii între mese.

* La Nuga de casă se poate adăuga, după preferință, o linguriță de cafea instant, care se adaugă când se topește ciocolata sau fructe confiate, după preferință. Și această rețetă se poate dubla, tripla și păstra la congelator pentru trei luni.

Pagină realizată de Aneta Oprănescu,
Ballarat, Vic.

Poftă bună!

Vasul de aur

"... până nu se sfârșește vasul de aur..." (Eclesiastul 12:6)

Ce-i fiul omului? - Un vis,
O umbră, o părere
Care-și sfârșește viața-n chin
Și anii, în durere!

De-a lungul scurtei sale vieți
Muncește și se zbate
De parcă veșnice ar fi
Lucrările lui, toate.

Ce este omul? - Chip de lut,
Bătut de ploi și soare,
Ce-atât de singur s-a născut
Și-atât de singur moare!

Cum sfârâmi boabele, în ciur,
Semințele, în sită,
Și vasul tău, de aur pur
Se sparge-ntr-o clipită!

Stejarul falnic, rupt de vânt
Și scos din rădăcină,
Va fi uitat de frații săi,
În vremea ce-o să vină.

Îi pier și trunchi și rămurea,
La fel cum piere-o floare;
Și, parte nu va mai avea
De nici o zi sub soare! ...

Iar frunza lui, luată de vânt,
Se pierde-n zări, departe...
Și, poate, cândva-a pomeni
De rostul ei, vreo carte.

Dar omul sfânt și credincios,
Care rămâne tare,
El se ascunde, cu Cristos,
În Tatăl, și nu moare.

Cristi Dobrei